

ÂYETLERİN HÜKMÜ (3)

(...dünden devam)

Burada geçen ehlu'l-kurâ (kentler halkı), Nadîr oğullarıdır. Allah, bunlardan ele geçirilen mallarda, Elçisine dilediği gibi tasarruf yetkisi vermiştir. Daha sonra bu şekilde savaşız ele geçen ganimetlerde de bu âyetin hükmü uygulanmıştır. Bir rivâyete göre sahâbîler, Nadîr oğullarından ele geçen malların da diğer savaş ganimetleri gibi mücâhidler arasında paylaştırılmasını istemişler, Peygamber (s.a.v.) ise bu malların Beytül mâle kalmasına taraftar imiş. İnen bu âyet, bu malların Peygamber'e âidolduğunu, onu âyette belirtilen yerlere dilediği gibi harcayabileceğini bildirmiştir.

Burada *"Siz at ve deve koşturmadan Allah'ın, Elçisine nasibettiği ganimet malı"* sözünden, Müslümanların hiç savaşa girmeden bu malların ele geçtiği anlaşılmaktadır. Oysa Nadîr Oğulları Vak'asında Müslümanlar kaleyi kuşatmışlar, savaş durumuna girmişlerdi. Bu bakımdan bazı müfessirler, burada kastedilen fey'in, Nadîr oğulları fey'i değil, Hayber ganimetleri olduğunu söylemişlerdir, fakat bu doğru değildir. Çünkü Müslümanlar, Hayber'de savaşmadılarsa da oraya savaşmak için at, deve ve silâhlarıyla gittiler ve uzun bir mesafeyi yürüdüler. Hayber kalelerinden bazılarının düşmesi epey güç oldu. Hatta Müslümanlardan şehidler verildiği gibi karşı taraftan da ölenler oldu. Oysa Nadîr oğulları, Medine varoşunda idiler. Müslümanlar, iki millik mesafeye yaya olarak yorulmadan gittiler. O gün Müslümanların henüz fazla at ve develeri de yoktu. Sadece Allah'ın Elçisi bir hayvana binmişti. Yahûdîlerle Müslümanlar arasında bir savaş da olmadı. Yahûdîler, Hz. Peygamber'in şartlarını kabul edip çekilmekle malları ve toprakları Müslümanların eline geçti.

(devamı yarın..)